

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Narcís J. Ferrer

Jordi Vallmajó

Secretari de redacció:

Juli Molons

Redactors i col·laboradors:

Xavier Amir

Maria Àngels Anglada

Joaquim Ballesteró

Martí Balló

Enric Frigola

Ferran Garrido Pallardó

Antoni Godoy

Jordi Gratacós

Ramon Guardiola

Jaume Guillaumet

Joan Guillaumet

Alfons Gumbau

Albert Gurt

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoan

Josep Playà i Maset

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Carles S. Costa

Josep Maria Salvatella

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Nuri Vallmajó

Montserrat Vayreda i Trullol

Torner Malé (fotografia)

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C

Telèfon 50 57 63

FIGUERES

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Departament de publicitat:

Josep de la Fè

Disseny publicitat:

Pere Prats

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposició/Services
BARCELONA

Imprès:

Vallesana de Publicacions, S. A.

c/. Calders, 21-25

SABADELL

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORIA EMPORDANESA, S. A.

c/. Portella, 9

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

Absències injustificades

Durant set sessions, i dins dels actes de cloenda del Congrés de Cultura Catalana a l'Alt Empordà els barris han estat l'eix de debat sobre la formulació del nostre espai urbà figuerenc.

Molt lluny del model autoorganitzatiu d'una gran ciutat com és Barcelona, les juntes gestores han protagonitzat ja uns debats suggestius, amb uns problemes vitals i inajornables. Això demostra que la consolidació i concreció del model capitalista de creixement urbà és ja un fet, a la nostra ciutat.

Els barris, el Culubret, la Marca de l'Ham, les Vivendes del Parc, Vila-tenim, han plantejat unes mancances en l'ordre d'equipaments, sanejament, xarxa viària, serveis, tot, en conjunt, extremadament deficitari. També s'ha plantejat la falta de qualitat en la construcció, fet aquest ben visible al llarg, i en general, de tota la perifèria.

Sense tremendisme, és un lícit crit d'angoixa per haver estat les víctimes més directes d'aquest desordenat creixement, fomentat des de les mateixes poltrones del franquisme i que, degut a la trilogia d'unes lleis unilaterals, l'especulació i la manca d'uns ajuntaments democràtics, ha anat teixint aquesta trama urbana cada vegada més complexa i conflictiva.

És en aquesta perspectiva que els debats a barris varen tenir una sessió important. Davant les imminents eleccions municipals, aquest S.O.S. de la perifèria ha de ser recollit per totes les forces polítiques, rebujant-lo o assumint-lo, que tenen per objectiu el poder municipal, per a, des d'ell, començar o no les transformacions que els dicta el programa explicat i que serà votat pels figuerencs.

Per això va tenir lloc l'esperat debat. En ell, però, no hi varen estar presents totes les aproximades catorze organitzacions polítiques i sindicals que tenen més o menys incidència a Figueres. Només hi assistiren, i això cal remarcar-ho, la CNT, el FNC, el PSC-r, el PSC-c i el PSUC. La taula i el debat, no cal dir-ho, eren condicionats lògicament per l'espectre d'esquerres dels assistents.

En certa manera, era d'esperar que els partits més dretans no hi fossin presents, ja que la seva alternativa és ja la mateixa pràctica portada al llarg dels ajuntaments franquistes. El que sí és lamentable és la no presència d'altres forces del ventall democràtic i català, forces de centre o centre dreta. En aquest debat democràtic, era inexcusable l'assistència de totes les forces democràtiques catalanes, per tal de clarificar les possibles alternatives a l'espai urbà i a l'organització o reorganització d'aquest territori.

Aquesta absència condicionada d'un sector important, o teòricament important, denota, potser, la manca d'alternativa global a la ciutat, i amb això la fragilitat i improvisació d'algunes organitzacions que avui hi operen i que, segon per segon, demana infinites respostes, com a conseqüència del llarg i negre silenci que ens va imposar el franquisme.

Martí Carlé

